

Barnabást Jupiternek gondolták, Pált pedig Merkúrnak. Sőt a város előtt álló Jupiter-templom papja áldozati állatokat és koszorúkat hozatott a kapuk elé, és a néppel együtt áldozatot akart bemutatni.

Amint Barnabás és Pál apostol ezt meghallották, ruhájukat megszaggatva a tömeg közé rohantak. „Emberek, mit csináltok?” – kiáltották. „Mi is hozzátok hasonló halandó emberek vagyunk, és éppen azt hirdetjük nektek, hogy ezektől a bálványoktól térjete meg az élő Istenhez” ...

Így is alig tudták lecsillapítani a tömeget, nehogy áldozatot mutasson be nekik.

Meglehetősen komikus a fenti jelenet, mintha a Brian élete c. filmből léptek volna elő a szereplők. Mégis érdekes átgondolni, hogy miről szól ez az epizód: a többistenhitből a monoteizmusba történő áttérítésről. Ellentmondásos folyamat ez.

A kezdetek kezdete óta imádkoztunk szellemekhez, állatokhoz, istenekhez, és próbáltuk elérni azt, hogy a mi érdekünknek megfelelően alakítsák az eseményeket: hozzon esőt, gyógyítsa meg a betegeket, pusztítsa el az ellenséget. Ezek az istenhitek azonban nem voltak vallások abból a szempontból, hogy nem törekedtek kizárólagosságra. Jupiter csak a neki szóló áldozatot „kívánta”, nem azt, hogy ne lehessen Merkúrnak is áldozatot bemutatni.

Nem így az egyistenhit. Monoteizmusban a legsúlyosabb bűn, amit az ember elkövethet a bálványimádás, azaz ha valaki nem az egy „igaz” istennek áldoz, hanem „hamis” isteneket imád. Viszont ha csak egy Isten van, akkor vele kapcsolatban nincs helye a toleranciának, ott csak igazhitűek és eretnekek vannak. *Homousion* vagy *homoiusion*? Az egyistenhit az oka annak, hogy egészen a legújabb korokig a háborúk döntő többsége vallásháború, ahol az „egy, élő” Isten nevében gyilkolják egymást Isten élő, hús-vér gyermekei.

Istenem! Nekem szükségem van a benned való hitre ahhoz, hogy boldoguljak a Földön: hogy biztonságban érezhessem magamat, és hogy céllal élhessem az életemet. „*Aki szeret engem, megtartja tanításomat*” – mondja Jézus. Szeretnék jobban ismerni és mind jobban szeretni. Szeretnék többet beszélni rólad. De csak jó cél érdekében; azért, hogy gazdagíthassak másokat, vagy, hogy tanuljak tőlük. Azt hiszem, nem szabad térítenünk. „Minden ember Istent gondoló lény” – mondta sokszor Gyurka bácsi. Nem mindegy, hogy miben hiszünk, de mindig szeretnék emlékezni arra, hogy ha mélyen magamba nézek, én is találok olyan bálványokat, akiket ott kellene hagynom. Érted.

Bajnok Kristóf, Budapest